Alina

Kennelijk doen wij ons werk, op wat vreemde incidenten na, toch wel goed want het gebeurt regelmatig dat na het overlijden van een geliefde Voordewindhond-hond de eigenaar belt of mailt en vraagt om een opvolger. Dat was ook het geval bij deze hond.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

We hadden al eerder contact met oude bekenden die na het overlijden van hun vorige hond een nieuwe zochten. In eerste instantie hadden we zelfs een ontmoeting met Amy geregeld, maar die was toch eigenlijk te jong en te wild. En omdat wij denken dat je vooral die hond moet nemen die bij je past en het geen zin heeft om ‘het dan toch maar te doen’, ging Amy weer met haar opvangmoeder mee en de mensen keerden hondloos naar huis. Gewoon wachten op een hond die beter paste.

En die kwam in de vorm van Aline, een oudere, bedaarde, maar zeker geen suffe whippet, die nog best een paar jaar mee kan. Ze ging heel kort even in opvang zodat wij tijd hadden een nieuwe ontmoeting te regelen en daarna liep alles zoals je van een goede bemiddeling mag verwachten. Tijdens de kennismaking snuffelde de al aanwezige, oude maar wel montere teckel snuffelde eens een tikkie ongeïnteresseerd en deed verder zijn eigen ding. Alina haalde ook haar schouders op en ging haar ding doen. Intussen zijn we alweer een paar weken verder en de kou tussen de teckel en Alina is van de lucht. Ook de verstandhouding tussen Alina en de half-wilde kat die zijn residentie in de schuur in de tuin heeft loopt boven verwachting goed. Autorijden was niet Alina’s ding en daar is voorlopig ook nog geen verbetering in te bespeuren geweest. Maar goed, als je al tien jaar niet van autorijden houdt, dan zul je dat niet plotseling nu wel gaan doen.

Veel geluk, Alina!